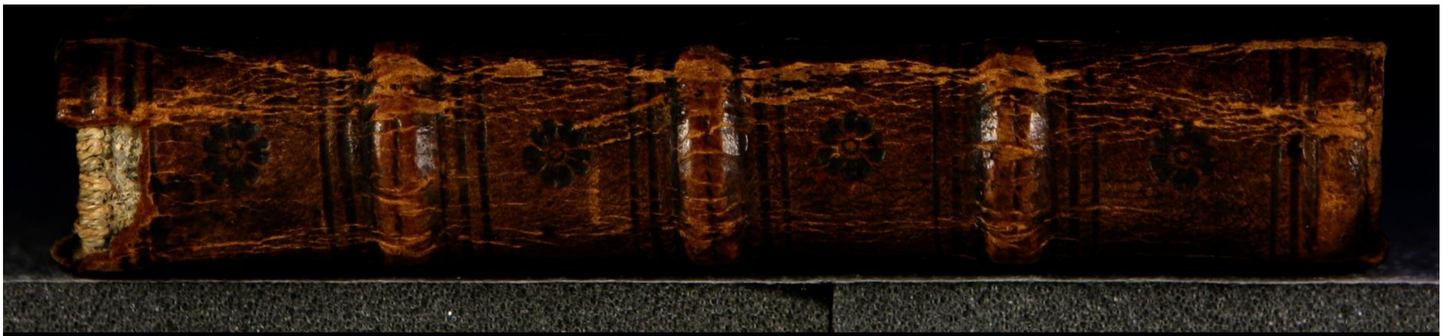
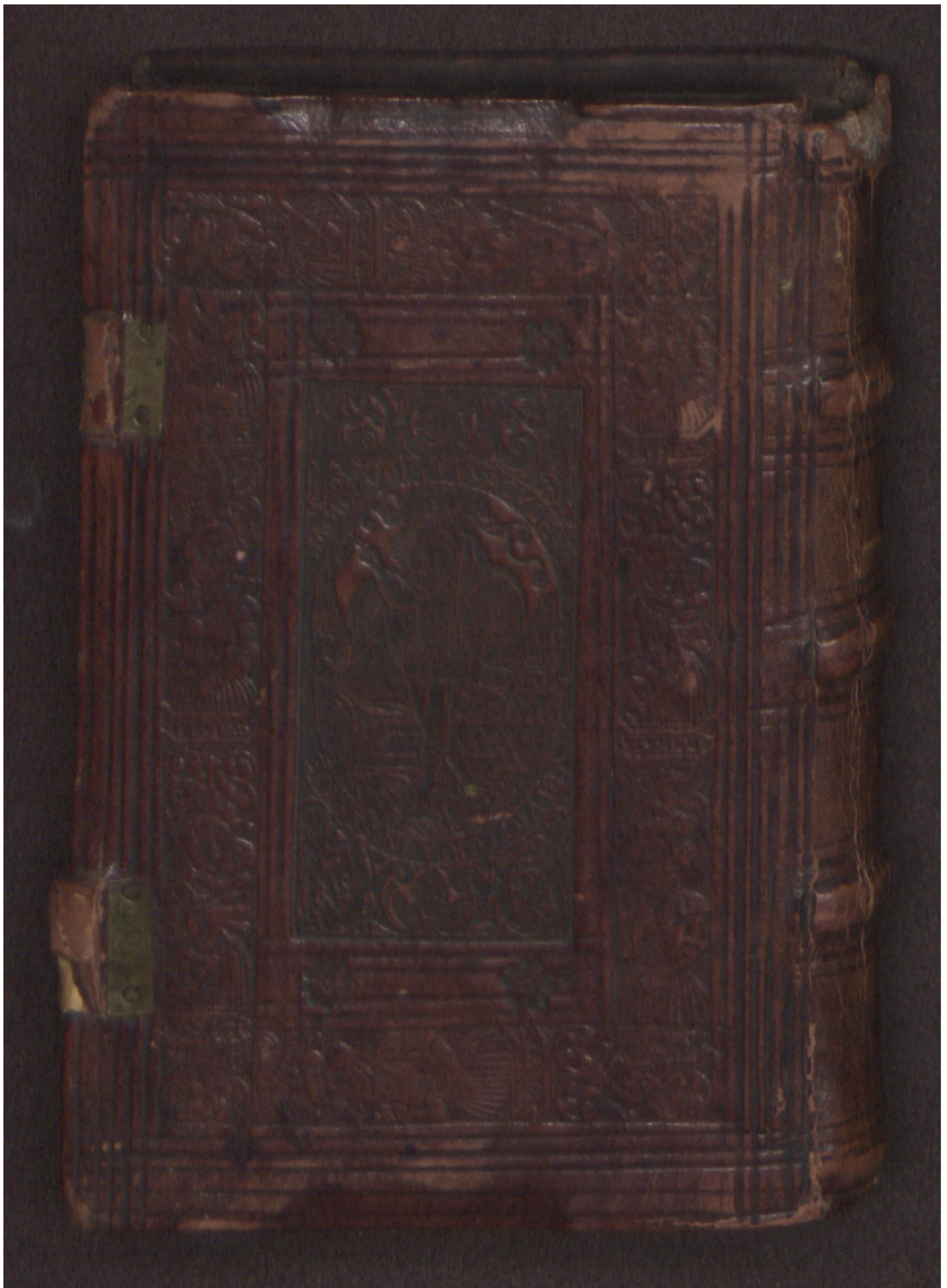
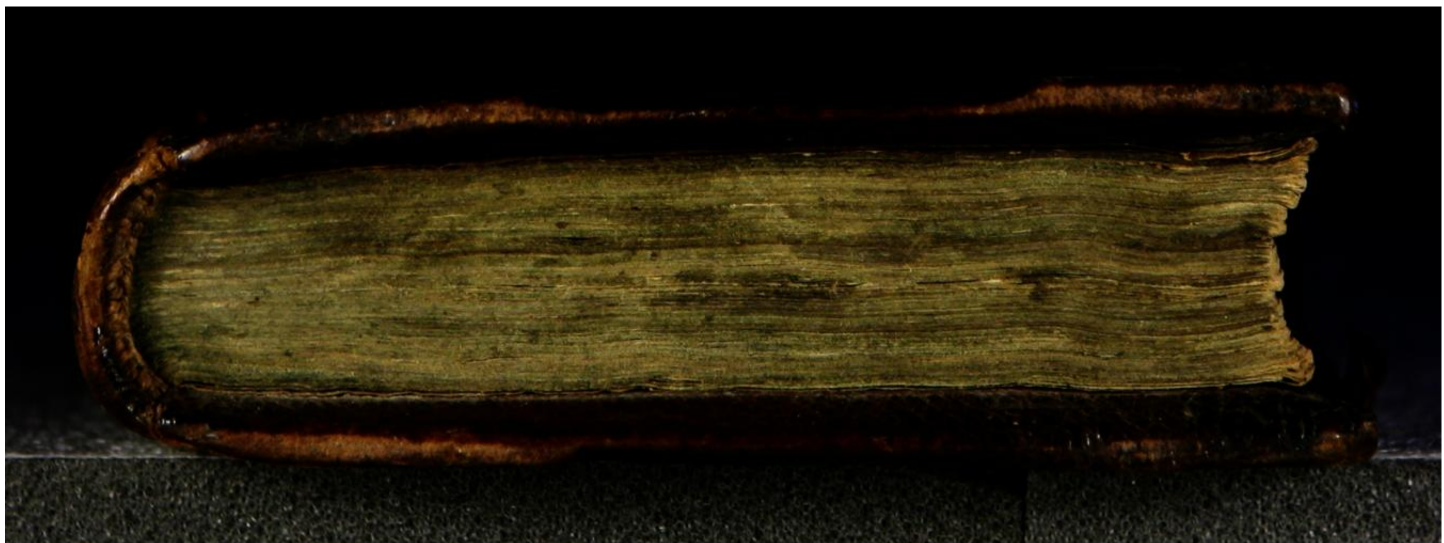

Siu Gudelige

Penitentze Psalmer/

Som ere skreffne aff den høylærde oc naffnkundige/ Francisco Petrarcha Florentino, mere end for tu hundrede Aar forleden/ mit vdi Paffuedommet.

Nu nylige fordansket.

ANNO

M. D. XCIII.

Den Første Psalme.

DEnne Første Psalme er en ydmyg bekiendelse/ i huilcken hand bekiender for Gud / at hand aff egen fri villie oc vidskab er henfalden vdi Synd oc Ondskab / Oc der met førd sig selff baade vdi Liffs oc Siæls fare / Oc opuact Gud til Retferdig vrede oc heffn offuer sig. Huilcket hand ocsaa affbeder / oc begerer Barmhiertighed til Syndernis forladelse/ oc hielp oc bistand til at afflegge Syndsens Aag / oc affskilies fra Syndsens forargelige væsen oc seduane.

AH ieg elendige Menniske / at ieg haffuer fortørnit min Frelsere / Oc traadselige foractit hans Bud.

2. Met villie oc vidskab/ haff-

haffuer ieg forlat den rette vey / oc er vijt oc bret omført paa den vildfarende vey.

3. Allehaande vføre oc vanskelighed haffuer ieg igennem gaait / oc alleuegne møtte mig Arbeide oc Banghed.

4. Jeg vaar lige som enten it eller it andet iblant vskickelige Bæst / Oc min Bolig vaar mit iblant vilde Diurs værelse.

5. Jeg glædde mig i gienuordighed / Oc beridde min Huilested vdi Torne.

6. Jeg soff mit vdi For-

derff.

derffuelsen / oc foruente mig Rolighed vdi Pinen.

7. Huad skal ieg da giøre? Huort skal ieg henuende mig vdi saadanne stor fare? All min Vngdoms deylighed oc anseelse ere forfaldne.

8. Jeg er vorden ligeruis som en Skibbruden Mand / huilcken der suømmer nøgen til Lands: Effter at hand er lang tid dreffuen hid oc did aff Veir oc Vand / oc haff-uer myst baade Skib oc Gods.

9. Jeg er saare vijt hensat fra den rette Haffn / oc er icke

paa Salighedsens vey/ men
trengis oc affføris paa den
venstre Haand.

10. Jeg seer vel nogit/ men
der offuer yppis mig en stor
Kamp: Thi ieg harmis off-
uer mig selff / oc vredis paa
min Siel.

11. Jeg hader vel mine syn-
der / Men alligeuel nedtry-
ckis ieg saa dybt aff elendig-
heds Byrden/ at ieg neppe-
lige kand komme til at dra-
ge min Aande.

12. Offte haffuer ieg hafft
i Sinde/ at ieg vilde fly/ Oc
offte haffuer ieg oplagt met

mig selff/ at ieg vilde kaste det gamle Aag aff mig/ men det henger mig inderst vdi mine Been.

13. Ah / at det maatte en gang falde aff min Hals. Strax affalder det/ der som du Allerhøyeste/ det ickon befaler.

14. Ah / at ieg kunde saa hade oc mishage mig selff/ for mine Synders skyld / at ieg maatte (end ocsaa paa det sidste) elske dig.

15. Men ieg befrycter mig saare/ fordi mine egne Hender haffue forgiort oc forkast min Frihed.

Jeg

16. Jeg straffis tilbørlige.
Jeg samtyckte det onde/ der-
faare er mødsommeligheds
Plage min fortiente løn.
17. Huad haffuer ieg Daa-
re selff beredt mig for wlycke?
Selff smidde ieg min Boye
oc Lencke/ Oc falt friuillig
vdi Dødsens snare.
18. Min Fiende stracte sine
Garn for mig/ oc lagde sine
Stamper for mine Fødder/
paa alle de Veye som min
gang falt frem.
19. Oc alligeuel foractede
ieg saadant/ Oc vandrede
tryggelige paa det Hale/
E ij oc

oc holt der til megit aff mig selff/ vdi mine misgierninger.

20. Jeg meente at min smucke Vngdom kunde icke fare vild / Oc derfaare slo ieg paa/ alt det som ieg fick vdi Sinde.

21. Jeg sagde ved mig selff/ Huorfaare gremmer du dig for Afftenen/ Efftérdi Middagen er icke endnu kommen? Huer Alder haffuer sit Maal oc visse Terminer.

22. Gud seer det vel/ oc leer ickon at dig/ Hand skal altid vere redebon at tage dig til Naade. Du kant altid giøre

re Penitentz naar dig selff lyster.

23. Fra denne tid/ da fangede mig den onde seduane/ oc giorde mig til sin Træl/ oc kaste Haanden paa mig/ at beholde mig hos sig/ oc det halp mig icke/ at ieg stillede mig til værn oc modstand.

24. Jeg veed nu ingensted/ til huilcken ieg kand fly/ thi ieg er bunden/ oc min Tilflucht er langt borte.

25. Jeg maa dø vdi mine Synder/ vden saa skeer/ at ieg fanger Vndsetning aff det Høye.

26. Jeg bekiender vel/ at
ieg haffuer det icke forskylt/
Men forbarme dig alligeuel
offuer mig O HERRE/
oc reck mig fortabte din naa-
dige Haand.

27. Tenck paa dine Foriet-
telser/oc frelss mig fra Helff-
uedis Affgrund.

Ære vere Gud Fader / Søn/
oc hellig Aand/som verit haff-
uer aff begyndelsen/ oc nu er/
altid oc euindelig / Amen.

Den Anden Psalme.

DEnne Psalme er en ydmyg oc
aluorlig Bøn/ vdi huilcken hand
priser Guds Naade oc Almectighed/
oc

oc begierer at Gud vil aff sin godhed oc mact omuende hannom / at hand maa rettelige begræde oc fortryde sine Synder / Troste sig vdi Gud / oc bliffue vdi hans Bolig / i dette oc det euige Liff.

JEg vil paakalde hannom / som ieg haffuer fortørnit tilforn / oc icke fryacte mig. Jeg vil kalde hannom tilbage / som ieg før foractede / oc icke bluis der ved.

2. Jeg vil oprette mit haab oc mod / som vaar nedslagen / Oc dristelige opløffte mine Øyne / fra mørckhed til Himmelen.

3. Der boer min Frelsere /

som er mectig til at vdfri aff Helffuede.

4. Vdi mig selff er ickon forderffuelse/ Men vdi hanom haffuer ieg det euige Liff oc Salighed.

5. Hand er en HErre offuer Døden/ Hand giffuer oc igenskaffer Liff oc Styrcke/ oc vil at wi skulle altid haabis til det beste.

6. Langt bort fra mig/ i som ville forskrecke mig. Endog min Synd er offuer alle maade stor/ saa er alligeuel Guds Barmhiertighed wendelig større.

Jeg

7. Jeg arme elendige Creatur haffuer altid forargit mig/ oc formerit mine Synder/ oc veret mig selff min største Fiende.

8. Der er io vdi sandhed intet vissere/ end at it eniste oc det mindste CHristi hellige Blods draabe/ skal affto alle mine Synders vreenlighed.

9. Men huorlunde kand ieg nocksom hyle oc sucke? O HERRE/ bryd du denne haarde Klippe/at der kunde vdvelde flydendis Kilder aff den haardiste Demant.

10. At der maa opuelde oc vdflyde hine reene oc klare Brynde til den sted/ der som de grumme Vildsuin pleyede tilforn stedse at søle sig.

11. Der met affslættis hin gamle besmittelse / Oc dig maatte end behagis en Bolig vdi mig / i det at ieg mishager mig selff.

12. Lad Nattens mørckhed paaminde mig om min fremfarne Elendighed / oc Dagens lius om min Saligheds Haab.

13. Jeg vil blande min glæde met sorrig / oc aldrig vil

ieg forgiætte din Barmhier-
tighed.

14. At du haffuer frelst mig aff saadan vaade / Oc icke forlat min Siæl vdi saa megen fare.

15. Jeg vil angre oc begræde mine synder / oc dog haabis til det beste: Jeg vil altid frycte oc dog aldrig mistrøste mig paa dig.

16. Mit Soffuekam̃er skal vere min Skærsild / oc min Seng skal vidne om min Graad.

17. Jeg vil giøre Penitentz i dette Liff / før end ieg Hoff-

uitkulds

uitkulds henryckis til Helff-
uede.

18. O HERRE / forbarme dig offuer mig / Forbarme dig offuer mig / oc forlad icke din gierning / min Frelsere oc mit yderste Haab.

Ære vere Gud Fader / Søn / oc hellig Aand / som verit haffuer aff begyndelsen / oc nu er / altid oc euindelig / Amen.

Den Tredie Psalme.

DEnne Psalme er it klagemaal / vdi huilcket hand klager offuer all den Anfectning oc Fristelse / som hannom paakommer / baade vdi Sind oc Hierte. Thi beder hand Gud / at hand vil fri hannom fra Dieffuelens

Tyran-

Tyranni / Oc krafftelige føre hannom paa Salighedsens vey / oc vnde hanom at bliffue bestandig der paa / indtil det kommer met hannom til en god ende.

O HERRE forbarme dig offuer mig sorgfulde oc bedrøffuede Syndere / Jeg er nu lenge nock / ia mere end nock omførd / oc foruisnet vdi mine Synders Pøle oc Slemhed.

2. Huort skal ieg arme Menniske hen ? Tiden er vnyttelige spilt / Oc mit Leffnit er fortærit vdi lang beraad.

Døden

3. Døden er for mine øyne. Graffuen min sidste Bolig/ Ja Tendgnidsel oc Helffuedis hylelse ere for mig.

4. Huor lenge skal dog denne ene Dag effter den anden opholde mig/ vnder it besuigeligt Haab? Naar skal jeg begynde for aluore/ at omuende mig til dig?

5. Stille mine Tanckers storm oc bulder. Oplius mit Hierte met gode Raad/ Oc lad dog mit Arbeyd komme til en god ende.

6. Du haffuer giffuit mig forstand til at giøre det gode/

Giff

Giff mig ocsaa villie / oc før mig vdi gierningen/paa det ieg skal icke bestaa met skamme/ at de skulle lade mig høre/ at ieg haffuer forgæffuis anammit dine Gaffuer.

7. Frels mig aff din Fiendis trældom / Oc formene hannom at traadse offuer dine Henders gierning. Thi der er ingen anden som kand forbiude hannom det.

8. Fri mig fra den euige straff oc Pine/ oc lad det vere nocksom Reffselse / at ieg daglige tyngis oc trengis aff sorrig oc møde i denne Verden.

Huad

9. Huad som staar tilbage / det kræff aff mig vdi dette Liff oc disse Lemmer / før end Armods dage offuerfalde mig.

10. Før mig paa dine veye / før end Solen gaar ned. Thi det lacker imod Afftenen / oc Røffuere elske Nattens mørckhed.

11. Er det icke nock / at du kalder mig / da tuing mig / Eller huorledis dig selff siunis gaat at vere / paa det at ieg io icke skal forfaris.

12. O HERRE see dog til mig / forbarme dig offuer mig /

mig/ Thi du allene forstaar dig best paa alle Menniskis elendighed.

Ære vere Gud Fader / Søn/ oc hellig Aand/ som verit haff=uer aff begyndelsen/ oc nu er/ altid oc euindelig / Amen.

Den Fierde Psalme.

DEnne Fierde Psalme / Er en Tacksigelse/ for alle de mangfoldige Velgierninger / som Gud beuiser det gantske Menniskelige Kiøn/ baade i almindelighed / oc huer serdelis vdi sin sted. Men effterdi største parten findis wtacknemmelig for saadanne Gaffuer oc Velgierninger/ bør huer at bekiende sin wuærdighed oc forsømmelse/ oc bede GVD om Naade oc Forladelse.

 O Gud/

O Gud/ Jeg vil betencke oc opregne dine Velgierninger/ Paa det at ieg kand staa skam rød vdi mit Ansict.

2. Jeg maatte end vere saa megit diss nærmere din Barmhiertighed/ naar du formercker/ at ieg haffuer icke end aldelis forgiæt/ hues du runde HERRE haffuer beuist mig.

3. Du haffuer skabt Himmelen oc Stiernerne/ mig til gode/ oc forordinerit Aarsens tider for min skyld. Thi huad haffde du saadant behoff.

4. Du haffuer giort skils-
misse imellem Solen oc
Maanen/ imellem Natten
oc Dagen/imellem Liusit oc
Mørckheden.
5. Du haffuer induircket
Vandet met Jorden/oc giort
Haffuit oc Kilder/ Dale/
Marck oc Bierge/ Søer oc
Floder.
6. Dette altsammen giør
du fructsommeligt/ Huert
met sin induortis sted/ Oc
pryder det alleuegne met
mangfoldig Grøde oc at-
skillig Affkom.
7. Marcken klæder du met

grøne Vrter / oc Biergene met besynderlige Hoffarff-ue aff sine Blomster / Oc Skowene met deris grøne Blad oc Grene.

8. Du haffuer beredt huile for den mødige / forleskelse for den hede vnder Træernis skygge / oc serdelis Lystplatz for dem som elske Ro vdi Enlighed.

9. Du haffuer beredt hint klare Brønd vand for den tørstige/oc allehaande Fruct oc atskillig Lystmad for den Hungrige.

10. Huad haffuer du dog opfylt

opfylt Jorden met atſtillige ſlags Diur / baade i Haff-uit oc den vide Lufft? Huo kand opregne dem alleſam-men?

11. Offuer dette altſam-men haffuer du ſet Menni-ſken til en Herre / Oc lader paakiende din Kierlighed mod hannom / der vdi / at ſaadant ſkal end ocſaa tiene hannom til vellyſt.

12. Du haffuer mig oc icke diſſ mindre kier / fordi du el-ſker mig met mange andre vdi almindelighed / Ja du haffuer end ocſaa vdi nog-

le ferdelis Stycker betenckt mig.

13. Du haffuer høyelige beprydet Menniskens Lego-me for alle andre Creatur/ oc tilhobe set hans Lemmer vdi en vnderlig skickelse.

14. Du haffuer begaffuit hans Ansict met Maiestet oc yndist/ Hans Aand met saadan fornufft/ som kand kiende dig/ oc begribe Him-melens Herlighed.

15. Du haffuer ocsaa yder-mere aabenbarit Menni-sken allehaande Konster/ som beprydet dette Liff. Oc

offuer

offuer alt er tack ocære verd/ at du haffuer giort oss it vist Haab om det euige Liff.

16. Du ledsager oss paa den rette vey / oc aabner oss indgangen til din Bolig/ oc atuarer oss huad wi skulle sky oc fly.

17. Du haffuer beskickit mig en tro Metfølgere oc Ledsagere/ som idelige skal vare paa mig. Du seer aff det Høye alle mine Gierninger / oc mercker mine vildfarelser.

18. Du drogst mig tilbage der teg snublede. Du holt

paa mig der ieg vaar paa
fald. Du førde mig paa den
rette vey/ der ieg foer vild.
Du halpst mig op / der ieg
laa. Du opuacte mig/ der
ieg vaar død.

19. Saa offte haffuer du
forbarmet dig offuer mig
vdi min Elendighed / Der
som ieg dog megit mere haff-
de fortient din vrede/end din
Barmhiertighed.

20. Oc huad kunde min
værdskyld eller fortieniste ve-
re? At ieg wuærdige haffuer
faait saadanne dyrebare oc
wsigelige store Velgiernin-
ger aff dig? Du

21. Du seer vel huad ieg haffuer beuist dig for disse dine gode gaffuer. Men forbarme dig dog endnu offuer mig/ oc hielp mig. Thi der som du icke giør mig bistand/ da er det vde met mig som met it Lius.

22. Tenck icke ydermere paa min Vtacknemmelighed / men frels min Siæl / som veed sig nu aldelis ingen ydermere fortrøstning/ vdi sin egen styrcke oc krafft.

Ære vere Gud Fader / Søn/ oc hellig Aand/ som verit haffuer aff begyndelsen/ oc nu er/ altid oc euindelig/ Amen.

Den Femte Psalme.

DEnne Psalme er moxen eens met den Tredie. Thi hand opregner her / som tilforn / atskillige Fristelser/forhindring oc besuæring/ som hannom paaføris aff sine egne Kiødelige begieringer/ aff Verden/ oc aff Dieffuelens grumme Tyranni: Oc flyer derfaare til Gud allene / oc beder hannom / at hand vil snarlige komme hannom til hielp / oc endelige frelse hannom / for sin Barmhiertigheds skyld.

MIne Nætter drager mieg igennom vdi idel bedrøffuelse. Vtallige forskreckelser plage mig. Min samuittighed nagger mig/saa ieg kand icke soffue. Jeg er stedt vdi megen banghed. Min

2. Min Søffn forstyris aff atskillige Spøgelse/ som mig kommer faare / oc giøre mig stor møye/oc giffuer mig ingen ro. Det er mig icktegen til en gruelig offuerhengende vaade.

3. HERRE kom mig til hielp/ oc affuend dette / Thi det betyder mig ellers it kaart Leffnit.

4. Jeg haffuer fremdragit min Liffs tid vdi megen beskhed. Wsigelige stor omhu haffuer fortærit mig/ oc min Siæls twenighed bemøyer oc forbittrer mig.

Mit

5. Mit Legoms tunge byrde / haffuer saa tuingd oc trættit mig / At ieg gaar oc henger met Hoffuedit / oc maa see ned til Jorden imod min villie.

6. Jeg er icke til freds met mig selff / enten induortis eller vduortis. Jeg befinder Husfiender baade her oc der / som haffue ødelagt mig.

7. Vdlendiske fiender haffue brut ind til mig / oc Murens mact er offueruunden.

8. Saa er ieg vdi min dybe søffn oc tryghed vforuarendis offuerfalden i Nattens mørckhed.

9. Jeg finder ingen Salligheds fortrøstning vdi mig selff / oc veed mig ingen vndsetning fra nogen sted at forvente / vden allene HERRE / at ieg haabis paa din Barmhiertighed.

10. Vndset mig / Skynde dig / kom mig til hielp / oc forbarme dig offuer mig.

Ære vere Gud Fader / Søn / oc hellig Aand / som verit haffuer aff begyndelsen / oc nu er / altid oc euindelig / Amen.

Den Siette Psalme.

HAnd klager atter vdi denne Siette psalme / offuer sin egen for-

forseelse oc Naturs vanartighed / oc offuer Dieffuelens Mord oc Tyranni: Oc kiender derfaare HERREN for sin eniste Nødhielpere / oc beder hannom / at hand vil helbrede / beuare oc frelse hannom aff sine Fienders Haand.

MIne Modstandere haffue slagit deris Vognborg omkring mig / oc trenge ind paa mig / met atskillige Skud oc Vaaben paa alle sider.

2. Jeg haffuer mist baade Mod oc maal / ligeruis som ieg skulde dø paa stand.

3. Jeg haffuer icke giffuit act paa Solens opgang / oc

icke

icke foruentit mig hielp/deden
som mig burde/Oc ey heller
verit saa stadig i mit Haab/
som tilbørligt vaar.
4. Derfaare haffuer den
Befestning/paa huilcken ieg
hengde min Skiold/ hasteli-
ge forlat oc forrasket mig/
oc ieg er falden vdi skarnit.
5. Der ieg falt/ da for-
merckte ieg / at ieg haffde
bygt paa en løs grund / Oc
mine Morderiske forfølgere
spaattede mig/der ieg laa.
6. De berøffuede mig all
min megen Vellyst/ som ieg
vijt oc langt haffde søgt oc
tilho-

tilhobe sanckit. De vanlydte mig met blodige oc stinckende Saar.

7. De sloge mig mange farlige Saar / Oc forlode mig Nøgen oc halffdød vdi Orcken.

8. Mit Hoffuit haffue de knusit / oc mit Bryst haffue de igennom stungit / men de sette mest effter Hiertit.

9. Der raadner den gamle skade allermest/der befrycter ieg mig / at ieg haffuer mit Banesaar/ Ja den visse død vdi Henderne paa mig. HERRE/ før Raad oc

Læge-

Lægedom der til / met det
første.
10. Thi du min kiere Frelse-
re leffuer / oc endog du saast
alt dette aff den høye Him-
mel / saa tagde du dog stille/
oc lodst dit taal her til. Thi
det vaar min fortiente løn.
11. Maa vel ske/ du haff-
uer end vel selff metynck off-
uer mig/oc tilsteder dem icke/
at de faa fremgang til at en-
deligen forderffue mig. Thi
Døden lyder oc frycter in-
gen/ vden dig / du Allmecti-
ge allene.
12. Du skalt affuerie de

Blodgerige/ som tørste ef-
ter min forderffuelse. Thi
mit Haab er stort til dig.
Du skalt frelse mig fra de
vguDeligis Hender.

Ære vere Gud Fader/ Søn/
oc hellig Aand/ som verit haff-
uer aff begyndelsen/ oc nu er/
altid oc euindelig/ Amen.

Den Siuende
Psalme.

VDi denne Siuende Psalme si-
ger hand/ huad Aarsag der haff-
uer verit til hans mangfoldige synd-
fald/ som er/ denne ene besynderlige
for de andre/ at hand haffuer fordri-
stet for megit paa sin egen styrcke oc
kloghed/ oc forgiæt at tage Gud til
hielp oc bistand. Thi bekiender hand
sin

sin skadelige vildfarelse/ oc flyer til Christum om hielp / at hoffmodigheds Aand kand dempis i hannom/ oc hand maa kiende sin egen wformuenhed/ oc forlade sig paa Gud/ oc bliffue bestandig indtil enden.

JEG tenckte at staa/ der ieg falt / vee mig/ Thi ieg er ynckelige støt oc knusit.

2. Jeg gruer for mig selff/ oc beffrer saare/ Naar ieg tencker paa den sted / fra huilcken ieg kom / oc til den som ieg er nu henfalden.

3. Jeg fordristede paa min styrcke/ oc forhaabede nogit synderligt om mig selff.

4. Jeg giorde mig selff sto-

re Drømme/ oc glæddis der offuer/ Men nu ieg er daarit/ da opuaagner ieg met Graad.

5. Jeg vaar tryg vdi fare/ oc lystig mit vdi største Bedrøffuelse. Oc meente at ieg laa vdi Haffn/ der ieg dreff for en Storm.

6. Jeg saa igennom it Taag/ oc efftersulde seldsomme/ vrange oc vildsomme Leffnits veye/ som lockede mig sødelige til vlycke.

7. O HERRE du vedst/ at alt mit forset vende paa dig. Men dog der ieg meen-

te/

te / at ieg skulde kommit til
dig / ved mig selff / Da vigte
ieg tilbage fra dig hen vdi
vildsom wføre.

8. Nu seer ieg først / huad
vaade mig haffuer omrin-
git paa alle sider. Jeg kedis
ved denne min lange vild-
farelse / oc er alligeuel wsta-
dig / oc finder endnu ingen
huile.

9. Jeg hader mig selff / oc
er værstyggelig ved alle mi-
ne Gierninger. Jeg lider
vold / oc kand det icke aff-
uerie.

10. Den gamle vane for-

 hin-

hindrer mit ny forset / Oc saa tilige ieg begynder det gode / som mig behager / da falder ieg strax igen / til min gamle seduane.

11. Huor offte haffuer ieg forseet mig / oc sølid mig paa ny vdi den gamle Pøl ? Jeg haffuer offte sagt ved mig selff: Huor lenge skal dette vare / oc naar skal her giøris en ende paa dette?

12. Men ieg veed nu / hueden denne straff er mig paalagt. Mit hoffmodige Hierte oc Sind volder mig saadant. Dette vaar min for-

derff-

derffuelse / at ieg lod mig ty-
cke / at ieg vaar megit / der
som ieg dog vaar intet.

13. Nu finder oc kiender
ieg / at it Menniske haffuer
intet / som det kand forlade
sig paa / Uden allene paa
Gud. Oc der som ieg icke
endnu fuldkommelige for-
staar dette / saa skal ieg met
tiden bedre opliusis.

14. HERRE / tag for-
mastelse oc hoffmods Aand
fra mig / oc forlene mig yd-
myghed / som dig er beha-
gelig.

15. Paa det at ieg aldrig

skal ophøye mig/ oc liue paa mig selff / men at ieg maatte bliffue bestandig vdi din Fryct.

16. Jeg er Muld oc Støff/ oc en ringe Skygge / oc siunis mig selff at vere som en Røg for en sterck Vind.

17. Der met kand ieg altid see dig/ oc vil bliffue varactig vdi denne mening/ met retsindig oc salig forstand / vnder din Skygge.

18. Naar ieg traader her fra / da maa ieg vente mig it fald / oc spaat aff mine Forfølgere.

19. Dette veed ieg vel/ oc rædis derfaare/ Thi ieg haffuer tilforn forsøgt saadant it fald.

20. Jeg er icke endnu kommen ret paa Benene igen/ Men trengis aff wsigelig Genuordighed.

21. Saa lenge velter oc smitter ieg mig vdi blodige Synder/ oc ligger vdi mine wreene begieringers Pøle.

22. Frels mig her aff/ O kiere JESV CHRJste/ styrck oc stercke mig naadelige/ at ieg icke skal falde paa det yderste.

Ære vere GUD Fader/ Søn/ oc helligAand/ som verit haffuer aff begyndelsen/ oc nu er/ altid oc euindelig/ Amen.

En

En Gudelig Bøn / til at bede Gud om Syndernis for-ladelse.

O BArmhiertige Naadefulde trofaſte Gud/ Kiere Himmelſke Fader / Forbarme dig offuer oſſ arme Syndere/ Handle icke met oſſ effter vore ſynder / Betal oſſ icke effter

ter vore Misgierninger. Men handle met oss effter din grundløse Godhed/ Naade oc Barmhiertighed / Forlad oss alle vore synder oc offuertrædelser / Anamme oss til dit Venskab. Metdele oss din værdige hellig Aand/ som oss stedse oc altid kand styre oc regere / oc styrcke udi Troen / En god

Sam=

Samuittighed / oc it Christeligt forset. Beuar oss i denne Dag oc huer Dag / fra Synd oc fra Sorrig / fra alle vore Fiender oc Uuenner / Aandelige oc Legomlige / hemmelige oc aabenbare. Oc naar det er din Faderlige godheds villie / at wi arme Mennisske skulle skillies fra denne Jammerli-

merlige dal / Da giff
oss en Christelig affsked/
En glædelig Opstan-
delse paa den yderste
Dommedag/ Himme-
rige oc det euige Liff /
Oc det for din elskelige
Enbaarne Søns
Jesu Christi
skyld/
A M E N.

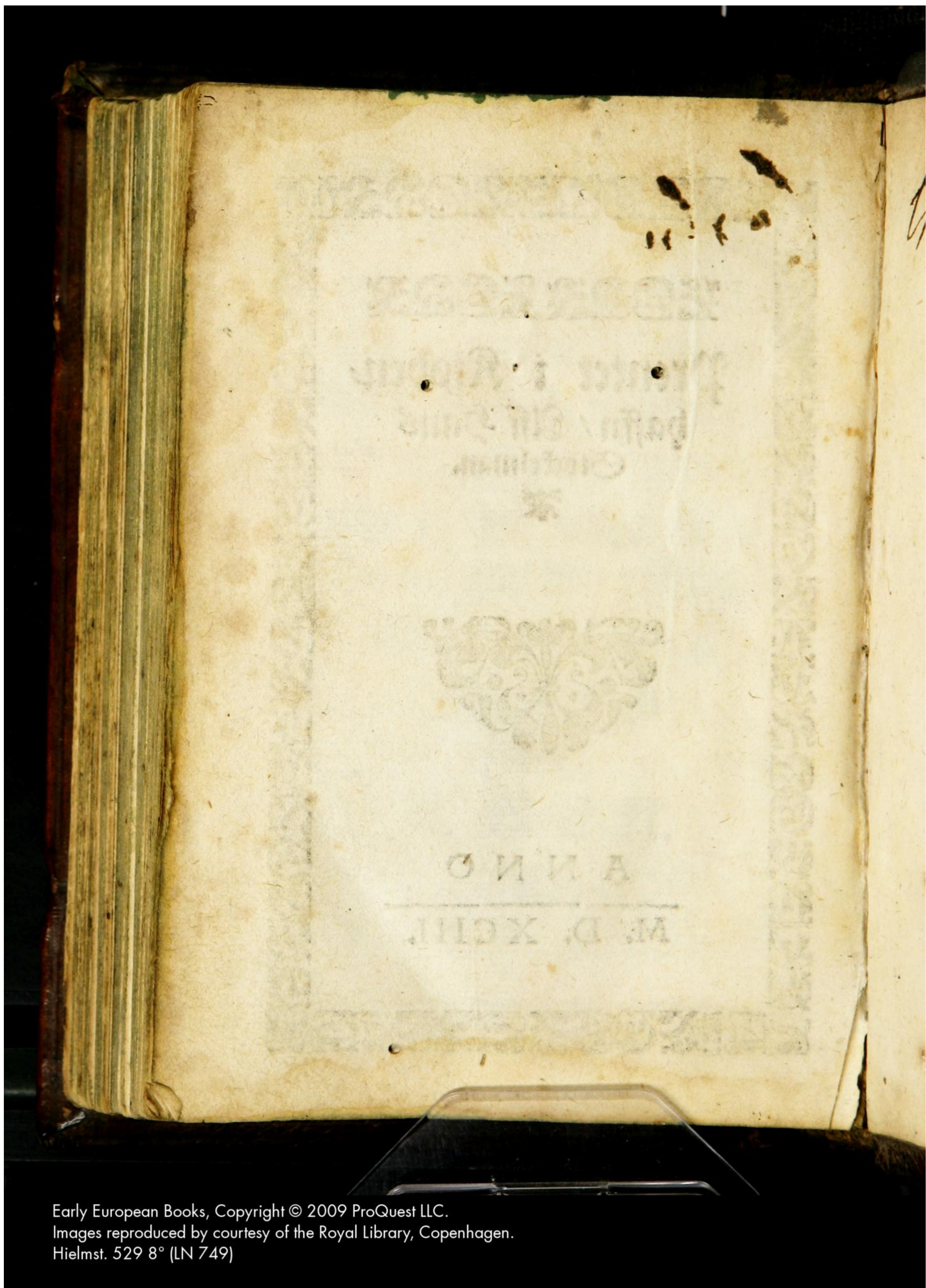

Prentet i Kiøbenhaffn / Aff Hans Stockelman.

ANNO

M. D. XCIII.

[illegible]

